

[Astrid Skjoldbo.]

der jo dog har den største pligt til at løse lavtlønsproblemet. Det vil kun blive lap-perier, der kan ske ved, at lovgivningsmagten forhøjer børnetilskuddene.

Selvfølgelig vil vi i mit parti — og det har vi da altid gjort så stærkt, som vi kunne — arbejde for at afskaffe restfattigdommen. Spørgsmålet er blot, på hvilke fronter der bedst kan sættes ind. Men nu skal spørgsmålet jo undersøges i skattedepartementet, og det vil vi afvente.

I øvrigt har socialministeren fremsendt et lille ændringsforslag, der dog nærmest er af redaktionel karakter, og jeg vil derfor ved forhandlingernes slutning foreslå lovforslagene henvist til fornyet behandling i udvalget.

Ministeren for familiens anliggender (Camma Larsen-Ledet): Formålet med denne lovgivning har jo, som det er alle i denne sal bekendt, været at samle alle børnetilskud i én og samme lov, og derfor forekommer det mig, at det er helt naturligt, at man også har fået § 3 med.

Liberalt centrums repræsentant gav udtryk for heroppe, at man var vældig godt tilfreds med, at børnetilskuddene kom til at omfatte alle børn under 18 år. Det er rigtigt, at man i udvalget har drøftet, om vi skulle bibeholde den nugældende ordning, som går ud på, at hvis barnet selv er skattepligtigt, bortfalder børnetilskuddet. Udvalget har jo indhentet statistiske oplysninger, som går ud på, at kun 2 pct. af de unge under 18 år tjener over 10.000 kr., og på grundlag af dette tal har man altså ment, at det ikke var rimeligt at bibeholde den nugældende ordning, og i stedet bakker man det op, der er foreslået i lovforslaget.

Som det er sagt fra flere sider, er der altså ikke de store principielle forskelle i anskuelse over for lovforslaget, og det har naturligvis glædet mig overordentlig. Men med hensyn til § 3 har der jo fundet en meget dybtgående debat sted om rimeligheden af denne paragraf, og det er her i dag fra talerstolen sagt, at man ikke mener, det er rimeligt at vedtage denne bestemmelse på nuværende tidspunkt. Dertil vil jeg gerne sige, at vi inden for regeringen og inden for socialdemokratiet er af den opfattelse, at

den enlige forsørger har brug for dette til-læg, og at andre grupper, nemlig invalide- og folkepensionister, som begge får pension og altså kun får til dækning af deres egen forsørgelse, også bør have det ekstra tilskud, for at de ikke skal være dårligere stillet end andre familier med børn. Vi kan altså ikke se rimeligheden af ikke at bibeholde § 3.

Som det er sagt af flere ordførere vil en udvidelse af § 3 til at omfatte alle familier med børn komme til at koste ca. 50 mill. kr. yderligere. Som lovforslaget er udformet, er der kun tale om et beløb på 8 mill. kr. til de grupper, der er nævnt, men hvis alle under den foreslåede grænse skal omfattes af reg-len, skal der altså yderligere 50 mill. kr. til, og vi mener fra regeringens side, at det er der ikke for øjeblikket statsfinansielle for-udsætninger for.

Man har sagt her både fra konservativ og fra radikal side, at vedtagelsen af § 3 vil sætte et apparat i gang, som betyder store administrative udgifter. Det er jo ikke rig-tigt, for der er kun tale om grupper, som i forvejen får tilskud. Denne tale om et kæmpemæssigt administrativt apparat, der sættes i gang, er altså for mig at se bare en tom floskel.

Der er, som det også er sagt her, af skatte-departementet iværksat en undersøgelse for at finde ud af, hvad man i de forskellige ministerier har af lovbestemmelser; som anvender begrebet skattepligtig indkomst. Når dette materiale er hentet hjem, skal det bearbejdes, så man kan se, om det er rime-ligt fortsat at have dette begreb, eller man skal gå andre veje. Den dag skattedeparte-mentet har et resultat af denne under-søgelse, må vi naturligvis i familieministeriet nøjere se på det og også overveje, hvad vi så skal gøre i forbindelse med § 3. Men vi har altså ment, at vi må afvente dette resultat fra skattedepartementet.

Fra forskellig side har man givet udtryk for, at man hellere ville have beløbet anvendt på anden måde end foreslået i § 3, og fra radikal side er det foreslået, at beløbet even-tuelt skulle betales over mødrehjælpen. Jeg ved ikke, hvordan de radikale forestiller sig det praktiseret. Lad os f. eks. se på enen omkring Viborg, hvor man er helt under-udviklet, når det gælder mødrehjælp. Hvor-dan skulle man deroppe kunne gøre brug af loven, hvis vi sagde: nu får mødrehjælpen